

על הגבול

אני מביט בך, זאטוטית יפה שלי.
בעוד משב־הרוח מסובב את זהב צמתך,
להקיף את גלי הים
שתכלו כתכל עיניך התמות
השראה לכתב את השיר.

רחקי־נא ממחסום השוד
והשמרי מגדרי תיל
כך יוסיף לב אמן
לפעם בשלוה.

לה הקצין אשר במפקדה
זאת אמר:

את זאטוטינו בלבנון
אנו אוהבים מאד
נשק אותם במקומנו
ועם פלגתה, שעליה הפקדת,
חזר לזאטוטית הממתינה לה
שמשבי הרוח מקיפים אותה
ליד המחסום החשוד
היא עורגת לשובך כדי לחבק אותך
בשמחה שילדים חביבים לזכות בה
בארצם
ביצל עולם ללא גדר־תיל
עולם של ערצה.

גליון 62, מרץ 1985

מערבית: ששון סומך